

De column Laevemaekers gaat altijd over anderen. Nooit over u. Tenzij u het idee heeft dat het misschien wél over u zou kunnen gaan, maar dan berust dat louter op toeval. En op uw vermogen om u te kunnen verplaatsen in anderen. Maar dat is niet aan iedereen gegeven. Misschien ook wel niet aan u. Daarom gaat het altijd over anderen. Nooit over u. Of toch wel?

Het is mijn dag wél...

Eén halve centimeter tandpasta, meer niet. Dan doe je er langer mee. Maar áls die op is, dan regel ik dat zelf. Ik woon ook op mezelf. Dus...

Je hebt me wel eens zien lopen door het centrum, dat weet ik zeker. Of gehoord. Want soms praat ik ook in mezelf. En dan zie ik je lachen. Elke dinsdag komt Anja bij mij in de flat koffie drinken. Je bent goed bezig, zegt ze dan. Wat ze precies bedoelt weet ik niet. Ben ik goed bezig als ik voor de derde keer richting kassa loop, maar ook nu de tandpasta weer terug leg? Soms helpt het als ik aan Anja denk. 'Gewoon doen', hoor ik haar zeggen, 'gewoon dóén!' Maar een ander

stemmetje blijft zeuren dat het mijn dag niet is. Dat die tandpasta niet voor mij bedoeld is. Dat ik niet moet doorlopen naar de kassa. En dan sta ik stil. Bang voor wat er gaat gebeuren. 'Gewóón doen' roep ik boos tegen het stemmetje. Een mevrouw kijkt me aan en wil

erlangs. Ik stap opzij. Hoor ik haar nu hallo zeggen? Of is dat die stem weer? Nee, zij is het. Ze lacht naar me. En ze loopt met een tandenborstel naar de kassa! Haar lach lijkt op die van Anja. Het is mijn dag wél!

Evelien Laevemaeker

LAEVE MAEKERS

LAEVE MAEKERS